

هنرمندان راه مسلخ نفرستید

اهالی تاتار و همچنین تاتار عروسی مدت هاست دارند داد می زنند و گویا این داد و فریادها به گوش هیچ مدیر و دست اندر کاری نمی رسد.

عادل بزوده
مدرس و کارگردان
تئاتر عروسی

متأسفانه فریادهای من حتی از سوی دوستانم در حوزه تئاتر عروسی هم شنیده نمی شود. متأسفانه دوستان برگزارکننده جشنواره چشمان شان را بسته اند و اهالی تئاتر عروسی را به بیراه می برند. حتی اگر به ظاهر جشنواره به شکل آنلاین برگزار شود، باز هم به شدت فضای خطرناکی است. خطب بسیار بسیار بزرگی است. حتی دوستان بزرگوار من که در هیات مدیره انجمن نمایشگران عروسی خانه تئاتر هستند، درگیر جشنواره شده اند. وقتی با این دوستان صحبت می کنم؛ می گویند که دارند وظیفه خود را انجام می دهند. چه وظیفه ای؟ وظیفه ای که براساس آن بچه های تئاتر عروسی را به بیراه ببریم؟! اگر جشنواره یک دوره برگزار نشود، هیچ مشکلی به وجود نمی آید. در صورتی می شد جشنواره را در شرایط امن برگزار کرد که پیش از ایذمی کرونا، آثار آماده و ارسال می شدند. دقیقاً این همان کاری است که جشنواره فیلم کودک انجام داد. آثار چند سال قبل ساخته شده بودند و جشنواره با حفظ پروتکل های بهداشتی بسیار سفت و سختی در سینماها این آثار را نمایش دادند. نمایش عروسی برای اینکه تبدیل به یک اثر شود که مخاطب بتواند به صورت آنلاین آن را ببیند، نیاز به پیش تولید دارد و این پیش تولید به دلیل حضور افراد باعث می شود که جان هنرمندان عروسی شدیداً به خطر بیفتد.

تئاتر آنلاین یعنی چه؟ یعنی اینکه گروه باید در شرایط ایذمی بیماری ای که فرد ناقل هیچ علامتی ندارد، دور هم جمع شوند، عروسی بسازند، کنار یکدیگر تمرین کنند، روی صحنه حاضر شوند تا از اثر فیلمبرداری بشود. چرا که انگار فقط آنلاین برگزار شدن جشنواره مهم است. به قیمت از دست دادن هنرمندان جوان و عاشق پیشه نمایش عروسی.

با برگزاری این شکل از جشنواره در این شرایط به شدت مخالقم چون به شکل آگاهانه جشنواره نمایشگران عروسی؛ چه گروه بازیگران، چه تیم ساخت وساز دکور و عروسک ها به مسلخ و گرفتار کردن آنها به ویروس، به شدت بی رحمانه است و اگر این بچه ها بیمار شوند، چه کسی پاسخگو است؟ آیا نهادی جوابگو خواهد بود؟ خیر! مشکل پشت مشکل پیش می آید و در هیچ کدام از این موارد هیچ کس یا نهادی مسئولیتی حقیقی یا حقوقی ای قبول نمی کند و به راحتی مسئولیتهای خود را روی دوش نمایشگران عروسی می اندازند و به همین راحتی صورت مساله حذف می شود. در حال حاضر توپ در زمین نمایشگران عروسی است و براحتی مسئولیت از هر کس و نهادی حتی از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی سلب شده. چه کسی مسئول جان هنرمندان تئاتر عروسی ایران است؟ از دید وزارت ارشاد، خود هنرمندان مسئول جان خود هستند! پس برای چه بچه ها را ترغیب می کنید که دور هم جمع شوند و نمایش آماده کنند تا به صورت آنلاین در جشنواره شرکت کنند؟

متأسفانه سیاست کلان ارشاد در این شرایط اشتباه است و صرفاً پر کردن یک رزومه است. مهم ترین دلیل حضور هنرمندان نمایش عروسی در جشنواره مشکل معاش است و مساله قابل تأمل اینکه متأسفانه حتی نصف بودجه دوره قبل هم به این دوره اختصاص داده نشده است. در این دوره برای گروهی که هفت یا هشت نفر عضو دارد، یک میلیون و ۵۰ هزار تومان کمک هزینه در نظر گرفته شده که با این مبلغ هم باید عروسک ها را بسازند، هم تمرین بکنند، هم هزینه های مربوط به فیلمبرداری را پرداخت کنند و... در حالی که این مبلغ حتی کفاف هزینه های اولیه را نمی دهد چه برسد به ساخت عروسک سازی و سایر هزینه ها. چند روز پیش بود که پرویز پورحسینی را از دست دادیم. از فوت کریم اکبری مبارکه چند روز گذشته است؟ کریم اکبری مبارکه در حال ایفای نقش در سریال بود که به کرونا مبتلا شد. نباید در آن سریال بازی می کرد اما باید چه می کرد؟ چه کسی می تواند دوباره کریم اکبری مبارکه را زنده کند؟ همه این تراژدی ها به دلیل قصورهای پیش می آیند و بخش اعظمی از این مشکلات به دلیل عدم حمایت کافی از اهالی هنر است.

نکته دیگری که ذهن هنرمندان بسیاری را این روزها به خود مشغول کرده این است که حق بیمه بیکاری برای کل هنرمندان ایران تعریف نشده است. متأسفانه شرایط اقتصادی هنرمندان در اولویت قرار گرفته و به نفع تمام هنرمندان است که با وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و تعاون، کار و رفاه اجتماعی وارد گفت و گو بشویم تا هر چه سریع تر تکلیف شغل ما را مشخص کنند. هنوز شغلی به عنوان هنرمند یا خبرنگار وجود دارد. تا وقتی که در وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی هنرمند و خبرنگار بودن به عنوان شغل ثبت نشود، ما حقوق بیکاری و بیمه بیکاری نخواهیم داشت.

نگاه مخالف

گزارش

مینا فرار

خبرنگار

همواره یکی از مهم ترین جشنواره هایی که در ایران برگزار می شود، جشنواره بین المللی تئاتر عروسی تهران مبارک است. این جشنواره قدمتی بسیار دیرینه دارد. اولین دوره آن در سال ۱۳۶۸ برگزار شد و تا دوره پنجم هر سال این جشنواره برگزار شد. بعد از دوره چهارم تصمیم بر این شد که جشنواره به صورت دوسالانه برگزار شود که تا دوره هفدهم به صورت منظم هر دو سال یکبار برگزار می شد، البته این جشنواره از ابتدا «تهران مبارک» نام نداشت و در دوره دهم بود که مبارک به عنوان سمبل تئاتر عروسی ایرانی به نام جشنواره راه یافت و از آن پس شاهد برگزاری «جشنواره بین المللی تئاتر عروسی تهران مبارک» بودیم. قرار بود دوره هجدهم این جشنواره تابستان ۱۳۹۹ و با دبیری گلزار محمدی؛ هنرمندان عرصه تئاتر عروسی و رئیس انجمن نمایشگران عروسی خانه تئاتر برگزار شود اما چند ماه پیش از آغاز جشنواره و در اسفندماه ۱۳۹۸، دبیر جشنواره درگذشت. به دلیل اوضاع نامساعد و ایذمی بیماری کرونا جشنواره به تعویق افتاد و قرار شد ۱۵ اسفندماه و به صورت مجازی جشنواره تئاتر عروسی برگزار شود اما دبیر جشنواره همچنان زنده یاد گلزار محمدی است و طی حکمی مهدی حاجیان به عنوان دبیر اجرایی، جشنواره را پیش می برد. در ادامه این گزارش با مهدی حاجیان؛ دبیر اجرایی جشنواره و بهروز غریب پور؛ عضو شورای سیاست گذاری و هنرمند مطرح عرصه تئاتر عروسی در گفت و گو با «ایران» به بررسی شرایط برگزاری هجدهمین جشنواره تئاتر عروسی تهران مبارک می پردازیم.

■ لزوم آسراف به مدیوم جدید تئاتر عروسی

بهروز غریب پور ضمن اعلام این نکته که برگزاری آنلاین جشنواره می تواند اتفاق های مثبتی را رقم بزند، گفت: «از ابتدا بسیاری از متخصصان می گفتند باید فاصله اجتماعی رعایت شود، ماسک بزنیم و سالن های تاتر و سینما باید تعطیل شوند. این اظهار نظر متخصصان به خاطر اینکه علیه خانواده هنر گارد گرفته باشند، گفته نشده بود بلکه می دانستند که این رعایت تمک می کند ما مرگومیر کمتری داشته باشیم. من از ابتدا و همان زمان که کرونا مانع برگزاری کنسرت ها و تاتر ها شد، گفتم که ما باید قدر این ویروس را بدانیم چون هر چند مرگومیر و درد و رنج دارد، ظرفیتهای بالقوه بشر را بالفعل می کند.» او در ادامه افزود: «بنابراین من از ابتدا در شورای سیاست گذاری جشنواره بین المللی تئاتر عروسی تهران مبارک پیشنهاد دادم که جشنواره به صورت آنلاین برگزار شود. اینکه چه اتفاقی خواهد افتاد، بستگی به نوع کارگردانی و اجرای آن دارد. هنرمندان تئاتر عروسی باید این مدیوم جدید را بشناسند. طبیعتاً اگر آسرافی روی این مدیوم نداشته باشیم، تئاتر عروسی تأثیر خوبی نخواهد گذاشت اما اگر آسراف کافی وجود داشته باشد، چه بسا تأثیر آنرا گذر از اجرا شود.»

مهدی حاجیان هم در همین زمینه به خبرنگار «ایران» می گوید: «با باید جشنواره برگزار نمی شد یا آن را به صورت مجازی پیش می بردیم. در این مدت در ایران هم بسیاری از جشنواره ها به صورت مجازی برگزار شده اند و استقبال خوبی هم از آثار صورت گرفته. البته ما باید به فکر پلتفرمی باشیم که هم امکان اجرای تاتر ها بدون مشکل را داشته باشند و هم حق کپی رایت هنرمندان محفوظ شود. خبرنامه در تلاش است تمام امکانات را فراهم کند.»

■ تله تئاتر، حلقه مفقوده تئاتر ایران

غریب پور ضمن اعلام این نکته که برگزاری آنلاین جشنواره می تواند در آینده به نفع تئاتر ایران تمام شود، گفت: «اگر به جای آینده در راه گذشته صحبت کنیم، نمونه این اتفاق را می توانیم ببینیم.

سال ۱۳۴۴ موقعی که تالار سنگلج افتتاح شد، دو روز در هفته نمایش ها را اجرا می کردند چون بعد از اتفاق های ۲۸ مرداد و سقوط تاتر سعدی خلائی ایجاد شده بود که تئاتر اسکویی تماشاگر داشت اما تاتر سنگلج تماشاگر نداشت. وقتی عباس جوانمرد تشکیلات تئاتر تلویزیونی را راه انداخت و شش گروه تشکیل داد، بر میران مخاطبان تئاتر سنگلج افزوده شد چون بسیاری عزت الله انتظامی، جعفر والی، علی نصیریان، رکن الدین خسروی و... را نمی شناختند.»

او در ادامه به این نکته نیز اشاره می کند که: «تئاتر در جزیره اجرا می شود. اگر تئاتری مورد استقبال بسیار خوبی هم قرار بگیرد، نهایتاً دو هزار مخاطب، اثر را می بینند و اگر ۱۰ سالن دوهزار نفره هم داشته باشیم، شیی بیست هزار نفر تماشاگر داریم در حالی که اگر یک تله تئاتر اجرا شود، چندین میلیون نفر تماشاگر داریم. از دید من اگر به ابعاد مثبت قضیه نگاه کنیم، می توان به بهبود شرایط مخاطبان تئاتر امید داشت. یکی از خطاهای بزرگ تلویزیون بی توجهی به تله تئاتر است. باید در این شرایط ابتدا مروری به آثاری که قبلاً تولید شده بودند، انجام می داد و بعد به سمت تولید می رفت. اگر این کار را می کرد، بعد از کرونا بر شمار مخاطبان تئاتر افزوده می شد. امیدوارم جشنواره های آنلاین بتوانند مخاطبان را با تئاتر آشنا کنند.»

■ به دنبال جایگزین باشیم

دبیر اجرایی جشنواره تهران مبارک درباره دویخش جدید جشنواره یعنی پاتوق عروسی و کارناوال به «ایران» می گوید: «این دو بخش به دلیل شیوع بیماری کرونا قابل انجام به شکل سابق نیست اما به دنبال راه حلی برای ایجاد دوره می های مجازی میان هنرمندان عروسی هستیم.» او اضافه می کند: «البته امسال بخش های جدیدی هم به جشنواره اضافه می شود که به عنوان مثال می توان به بخش های ایده های نو، پایان نامه های برتر دانشجویی، مسابقه عکاسی نمایش عروسی و پژوهش، آموزش و نشست های تخصصی برگزار شده اشاره کرد.» حاجیان درباره تداوم این بخش ها در جشنواره های آتی عروسی نیز معتقد است: «این مساله به سیاست های شورای سیاست گذاری جشنواره آینده و دبیر جشنواره مربوط می شود، البته نتیجه ای که از حضور این بخش ها در این دوره از جشنواره گرفته می شود هم در این تصمیم گیری بی تأثیر نیست. همچنین کارگردان اپرای عروسی «حافظ» حذف شدن این دو بخش را کم اهمیت دانست و گفت: «حذف شدن این بخش ها در شرایطی که یک بیماری دارد خانواده بشری را تهدید می کند، کارخانه های بزرگ تعطیل می شوند، سازمان ملل مجبور می شود مرم ترین و سیاسی ترین مشکلات

کشورها را از طریق آنلاین انجام دهد، اهمیت چندانی ندارد. مطمئن باشید فضای مجازی می تواند جای این اتفاق را بگیرد. در شرایط خاص باید به دنبال جایگزین بود. بشر اصولاً در زمان فقدان اتفاق هایی که به آنها عادت کرده، به جایگزین فکر کرده است. به عنوان مثال نشنال تئاتر پلتفرمی ایجاد کرده تا مردم بتوانند تاتر هایی که در شرایط عادی بهای بلیت شان ۱۵۰ پوند بود، با ۹ دلار ببینند. خانواده بشری پذیرفته است که تا مدتی این نوع ارتباط مخاطبان با سینما و تئاتر فضای مجازی را در نظر بگیرد.»

■ جشنواره آنلاین و سهولت میزبانی از گروه های خارجی

مهدی حاجیان ضمن اعلام این خبر که امسال جشنواره به صورت ملی برگزار می شود، می گوید: «البته در حال ریزی هستیم تا در بخش آموزش و برگزاری ورک شاپ ها بتوانیم از هنرمندان بین المللی استفاده کنیم. امسال با توجه به این برنامه ریزی، هنرمندان ایرانی بیشتری می توانند از این ورک شاپ ها بهره ببرند.» غریب پور هم ضمن اعلام این نکته که مجازی برگزار شدن جشنواره با حضور آثار خارجی منافاتی ندارد، به جشنواره مجازی عروسی دانشجویی اشاره کرد و گفت: «در این جشنواره که نخستین دوره آن چندی پیش برگزار شد و من هم یکی از داوران بودم، چهار اثر از روسیه و دواثر از فرانسه شرکت کردند. این جشنواره بسیار خوب برگزار شد. هیچکس باور نمی کرد انعکاس چنین جشنواره ای که بود چه چندی هم نداشت؛ جویازی حدود پانصد هزار الی یک میلیون تومان برای آن در نظر گرفته شده باشد و تبلیغات گسترده ای هم درباره اش نشده بود که به این اندازه متقاضی داشته باشد.»

او در ادامه افزود: «جشنواره مجازی راهی است برای میزبانی از بسیاری از آثار که در حالت عادی امکان دعوت و میزبانی شان وجود ندارد. من چهار دوره رئیس شورای داوران جشنواره بین المللی پراگ بودم. از سال دوم شروع کردم به آرشو کردن آثار ضبط شده. در خلال برنامه ها یک نمایش دویبویی هم داشتیم چون می دانستیم این کار کمک می کند به اینکه خیلی از گروه های که به خاطر هزینه و مشکلات اقتصادی امکان پذیرایی شان در جشنواره نیست، از طریق دی وی دی حضور داشته باشند و بخشی از مسابقه هم به این بخش اختصاص داشت.»

■ قدرت مدیر، جشنواره را بویا و متفاوت می سازد

این هنرمند عرصه تئاتر تأثیر گذاری جشنواره آنآین را منوط به مدیریت درست این اتفاق هنری دانست و گفت: «اگر جشنواره درست مدیریت نشود، زنده و آنلاین فرقی نمی کند و جشنواره ای که به درستی مدیریت نشود، در هر دو صورت

می تواند ضعیف باشد. خود من سال ۱۳۷۷ دبیر هفتمین دوره جشنواره بین المللی تئاتر عروسی بودم. در آن دوره میزبان ۱۵۰ هنرمند غیر ایرانی بودیم و در آن سال در تمام سالن های شهر تهران ما اجرای تئاتر داشتیم.» او به این مساله نیز اشاره می کند که «پیش از آغاز جشنواره می گفتند نمی شود این کار را کرد اما ما توانستیم. حتی جیم گمبل را از امریکا دعوت کردیم. او به ایران آمد و بعد از جشنواره اعلام کرد که از این به بعد سفیر فرهنگی ایران در امریکا هستم! شجاعت و قدرت مدیر جشنواره و راه حل هایش می تواند کمک کند که جشنواره متفاوت، بویا و تأثیر گذار باشد.» غریب پور درباره مخالفان برگزاری جشنواره تئاتر عروسی به صورت آنلاین می گوید: «این مقاومت در مقابل پدیده ها و نداشتن راه حل به این دلیل است که آن دها تفکر ارتجاعی دارند. ممکن است حرف ها به ظاهر دلسوزانه باشد اما عملاً می خواهد بگوید این قدرت را ندارد که به آلترناتیو فکر کند. باید همواره برای پدیده هایی که برایشان برنامه ریزی نشده است، چاره اندیشی کرد. چه کسی می دانست که سال ۲۰۲۰ تبدیل می شود به سال مرگومیر هنرمندان، ورز شکاران، سیاستمداران و مردم عادی؟ بنابراین حال که بر ما صاعقه فرود آمده باید به فکر راه حل باشیم. نه اینکه همه زیر پانگاه و سایبان باسیستم و تکان نخوریم. معتقدم برگزاری جشنواره به صورت آنلاین به تئاتر ایران کمک می کند.»

■ تئاتر عروسی مختص کودکان نیست

مهدی حاجیان در پایان درباره آثاری که قرار است در قالب هجدهمین جشنواره بین المللی تئاتر عروسی اجرا شوند، گفت: «همچون روال دوره های پیشین این جشنواره، اغلب آثار تولیدات تازه ای هستند که برای نخستین بار در قالب جشنواره اجرا می شوند و بعد از جشنواره رایتی ها برای آثار عمومی نمایش ها آغاز می شود. با پیگیری ای اداره کل هنر های نمایشی و همچنین مرضیه برهمند، دبیر هفدهمین جشنواره تهران مبارک، آثار تازه دوره گذشته همگی اجرا می شوند و قرار داریم، البته در این دوره برخی از آثاری که از شهر یورما ۱۳۹۷ روی صحنه رفته بودند و برای جشنواره گذشته تولید نشده بودند در بخش مرور حضور خواهند داشت.» دبیر اجرایی جشنواره ضمن تأیید این نکته که هنوز این تصور اشتباه که تئاتر عروسی مختص کودک تولید می شود، گفت: «هر سال چه در جول برنامه ها، چه در بخش معرفی، آثار را از هم تفکیک می کردیم و امسال هم روی پلتفرم در نظر گرفته شده برای اجراهای مجازی تئاتر ها که همان سایت ایران تئاتر است، گروه سنی آثار به تفکیک اعلام می شوند.»

چالش

پویا غسّی پور
پژوهشگر و استاد
دانشگاه در حوزه
تئاتر عروسی

عروسک ها از پای نمی نشینند

با توجه به شرایط پیش آمده و براساس شیوع بیماری کووید ۱۹، یکسری تغییرات در همه ابعاد زندگی چه اجتماعی و چه هنری اتفاق افتاد. ما در دانشگاه تهران تدریس را در تور تم گذشته به صورت مجازی ادامه دادیم و هیچ یک از کلاس هایمان تعطیل نشد و این، شانسگر این است که ما خودمان را با شرایط جدید همساز کردیم و با پذیرش در قرنطینه ماندن، تدریس و تحصیل تعطیل نشد اما تاتر با دیدار حضوری و نفس گرم تماشاگر و مخاطب معنا پیدا می کند. تئاتر یک ارتباط دوطرفه است. تعاملی در صحنه تاتر میان مخاطب و گروه اجرایی اتفاق می افتد اما این شرایط پیش آمده و ما به هر حال امکان حضور در سالن ها را نداریم. جشنواره بین المللی تئاتر عروسی تهران مبارک یک جشنواره قدیمی و معتبر است که امسال هجدهمین دوره آن برگزار می شود. این جشنواره محملی است که نمایشگران عروسی هنر خودشان را به نمایش بگذارند و آثاری که طی دو سال گذشته سروسامان داده اند یا به هدف این جشنواره آماده کرده اند به دیدار برسانند. جشنواره عروسی ویژگی خاصی دارد و باید پدیده ای به نام عروسک خلق شود و با کار با بازیگر متفاوت است چون در تئاتر غیر عروسی وقتی گروه اجرایی کاری را آماده می کند، می داند چه کسانی را برای به تصویر کشیدن شخصیت ها انتخاب کند. ساخت، طراحی و تمرین با عروسک در یک پوستگی اتفاق می افتد و باید اعضای گروه زیر یک سقف آثار را آماده اجرا کنند. اینکه طراح، سازنده و بازیگردان هر کدام جداگانه کارها را انجام دهند، کار دشواری است. در نتیجه تولید نمایش عروسی پیچیدگی هایی دارد که با توجه به شرایط حاضر و اینکه گروه سازندگان، طراحان و بازی دهندگان دور از هم هستند، وضعیت بحرانی به وجود می آید؛ اما این شرایط یک فضای جدید و رسانه جدید را به مدیوم هایی که از قبل می شناختیم اضافه کرده؛ اجرای تئاتر عروسی در فضای مجازی که ویژگی های خاص خود را دارد و می توان با استفاده از شرایط جدید آثار طراحی و تولید شوند اما چون شرکت کنندگان این دوره از جشنواره منتظر چنین شرایطی نبودند، درک می کنم که در غافلگیری و به صورتی به سر می برند و به این فکر می کنند که به چه ابزاری قرار است این جشنواره برگزار شود و اگر جشنواره کلاً برگزار نشود، چه آسیب هایی به جامعه تئاتر عروسی می زند.

اولین جشنواره مجازی عروسی دانشجویی در دانشگاه تهران با دید پردازی بهرام بهبهانی، همراهی من و تعدادی از دانشجویان رشته تئاتر عروسی دانشگاه تهران و دانشگاه های سوره و هنر در دانشگاه تهران و به دبیری مهشید موسوی برگزار شد که در نوع خودش جزو تجربه های اجرا در فضای مجازی بود که هم شیرین بود و هم سخت، حتی برای حلادکتر هفت دقیقه نمایش عروسی کی. این جشنواره اولین جشنواره مجازی تئاتر عروسی در جهان بود. یعنی هنوز جهان در غفلت و بهت بود اما ما با اشتیاق بچه های تئاتر عروسی این اتفاق را رقم زدیم. بیش از سی کشور از نقاط مختلف جهان به اولین جشنواره عروسی مجازی دانشجویی کار ارسال کرده بودند که شامل آثار دانشجویی و حرفه ای بود و از چهار گوشه ایران هم نمایش ارسال شده بود. از آفریقا، شیلی، آرژانتین، امریکا و اروپا بودند و اغلب از طرف دانشم ها و دانشگاه ها اثر ارسال کرده بودند. شاید بتوانیم بگوییم شرایط برای گروه های خارج از کشور به سستی گروه های داخلی نباشد. خارجی ها راحت تر با این نوع اجرا کار آمده بودند و دانشجویان کشورهای روسیه و اوکراین و فرانسه نفرات برگزیده جشنواره شدند. باید یاد توجه به شرایط اجرایی جشنواره عروسی تهران مبارک، چه وضعیتی پیش می آید. چون این آثار حرفه ای هستند و بخش عمده جشنواره محملی است برای حضور نمایشگران حرفه ای و مدت زمان اجرای آثار غالباً بین سی دقیقه الی یک ساعت است. البته مشکلات فنی و وضعیت اینترنت برای بارگذاری و در عین حال حفظ کپی رایت آثار کار دشواری است. تجربه ای که در قالب جشنواره تئاتر عروسی دانشجویی آنلاین داشتم این بود که ما حتی برای بارگذاری آثار هفت دقیقه ای هم با دشواری روبه رو بودیم. گاه حین دیدن اجرا، سرعت اینترنت افت می کرد و نمی شد کارها را ببوسه دید. تمام امید من این است که با همت والا و سعی و تلاش ستودنی و همیشگی همکاران و دست اندر کاران جشنواره و فراهم کردن زیر ساخت های محکم و دقیق برای بخش آثار عروسی در فضای مجازی، امکان برگزاری این جشنواره مجازی که تجربه جدیدی هم برای نمایشگران محترم عروسی و هم مخاطبانشان خواهد بود، رقم زده شود. همین کار سپاس قلبی ام را به کادر دبیرخانه و دوستان و همکارانم در کادر اجرایی این جشنواره را به ثمر برسانند، تشار کنیم. هر چند در صورت مهیا شدن امکانات فنی، این جشنواره تجربه جالبی خواهد بود و برای مخاطب اتفاقات جدیدی می افتد. مخاطب به راحتی می تواند در خانه خود بنشیند و روی صفحه تلفن همراه یا کامپیوترش تئاتر عروسی ببیند که تجربه ای نو یا حتی می توان گفت دلنشین است. برای گروه اجرایی هم تجربه جدید خواهد بود؛ ولی عروسک ها از پای نمی نشینند و همراه نمایشگران شان در هر شرایطی هر چند سخت آثار بی بدیلی خلق کرده اند و در دوره هجدهم جشنواره تهران مبارک هم خلق خواهند کرد. با آرزوی موفقیت و اجرایی درخشان برای همه نمایشگران عروسی ایران و یاد و نام گلزار عزیزمان همیشه زنده.

اجرا را دارد چون هم می تواند جذابیت بالایی برای مخاطب به وجود بیاورد و هم چون باشای بی جان سروکار دارد، لازم نیست گروه پرجمعیتی دست اندر کار تولید و اجرا باشند. می توان نمایش عروسی را حتی به شکل تک نفره اجرا کرد. یک عروسک گردان با تعدادی عروسکی می تواند پرسپورتنزترین نمایش ها را اجرا کند. حتی می توان از دوربین ثابت استفاده کرد تا گروه فیلمبرداری هم به کار ورود نکنند. در دوره های قبل و خصوصاً دو دوره گذشته جشنواره بین المللی تئاتر عروسی تهران مبارک؛ شاهد بروز اتفاق های بسیار جذابی همچون کارناوال عروسی و پاتوق که هنرمندان و مخاطبان نفس به نفس هم دور هم جمع می شدند بودیم که اتفاقی بسیار مثبت بود. در قالب همین برنامه های پاتوق هنرمندان سراسر جهان این امکان را پیدا می کردند که گپ و گفت هایی داشته باشند و حتی انتقال تجربه اتفاق می افتاد اما یکی از مهم ترین ویژگی های عروسک این است که همراه با خود خلاقیت و فانتزی می آورد و به همین دلیل معتقدم می توان در پلتفرم دیگری اتفاق های جذاب و خلاقانه ای در این جشنواره مجازی هم رقم زد.

در عین حال امسال ورک شاپ ها هم برگزار می شوند و شاید آنلاین

امسال به دلیل ایذمی بیماری کرونا بسیاری از افشار جامعه متضرر شدند و در این میان اهالی تئاتر و همچنین تئاتر عروسی هم دچار مشکلات جدیده ای شد. مدتی است که حتی داخل ایران هم جشنواره هایی در حال برگزاری به صورت مجازی هستند که نخستین آنها جشنواره مجازی عروسی دانشجویی بود. وقتی دبیر بسیاری از کلاس ها و ورک شاپ ها در ایران و سراسر جهان به صورت مجازی برگزار شدند و همین اتفاق جرقه ای در ذهن ها به وجود آورد که شاید بتوان تاتر را هم به صورت مجازی اجرا کرد. استقبالی که مخاطبان و اهالی تئاتر از سراسر جهان و ایران از جشنواره مجازی عروسی دانشجویی کردند، نشان می دهد که تئاتر عروسی در هر مدیومی که اجرا شود، قابلیت بالایی در جذب مخاطب دارد. به همین دلیل به برگزاری هجدهمین جشنواره بین المللی تهران مبارک به صورت مجازی خوشبین هستیم. از سویی دیگر در این شرایط ایذمی کرونا، نمایش عروسی قابلیت

بهروز غسّی پور
مدیر بخش های
«آیدهای نو» و
«نمایش عروسی»
در فضای مجازی»

نگاه موافق